

Llibres

LA SARDANA I ELS INTEL-LECTUALS (De la Renaixença a la República 1833-1933) de Lluís Subirana

Edit. AUSA

Tot i tractar-se d'un estudi cronològic, aquest llibre del nostre col·laborador no deixa de ser escrit amb esperit reivindicatiu enfront a l'olímpic menyspreu de la classe intel·lectual d'avui envers el fet sardanista, oblidant el paper que va jugar en l'impuls cultural del país i la dedicació que li van prestar els grans noms de la música, la literatura i les arts plàstiques fins al trencament històric de la guerra civil. Així s'exposa en la Introducció que n'hem pogut conèixer com a tast anticipadament a l'aparició pública.

Lluís Subirana és coautor del llibre "La Sardana i les Cobles Juvènils" (1986) de la col·lecció *Biblioteca Quadern*, com també del "Compàs" (Compendi bàsic de la pràctica sardanista), editat per la Caixa de Barcelona.

J.T.

ELS COLORS DE LA NIT de Francesc Garriga Columnna Edicions S.A.

L'anterior llibre de poemes d'aquest autor sabadellenc data del 1973 ("Paraules cap al tard"). Abans havia publicat "Entre el neguit i el silenci" (1959), "Foc nostre, somni..." (1960) i "Paraules" (1962).

Encapçala aquest seu nou llibre amb el conegut:

- "...What do you read, my lord?-

- "Words, words, words!" - respon Hamlet. (Acte II escena II).

Paraules i paraules que es lliguen, conviuen, s'enfronten, intimen en aquesta gamma dels "colors de la nit".

*segueixo mil camins
que em dicta l'enyorança
i em perdo cor endins*

o bé

*els somnis bumerangs.
la gent que rambla amunt camina
fretura la paraula que l'uneixi
a aquells que, rambla avall,
no escolten.
qui ens furta les paraules?*

S'evoca

*la mare,
retall de blau en la finestra oberta*

Neguits de paraules, somnis, colors, que li fan demanar

*transporta'm vela blanca
al límit dels ocells.*

I, la nit es clou, verament en un

*a déu.
quan tu tanques la porta
jo tanco el meu poema.
i espremo la llimona dels records.*

L'autor "ens apropa a un món tens, contrastat, pletòric de contenció i argücies, en què la presència gairebé obsessiva de l'altre esdevé un suggestiu desencadenant de tota mena de reaccions".

La il·lustració de la portada del llibre és de Joan Vilacasas.

J.C.

Teatre per J. Torrella

REVOLT PERILLÓS. Teatre del Sol

L'equip del Teatre del Sol, amb Ramon Ribalta al capdavant com a director i com a escenògraf, ha tomat a fer a la ciutat i a la comarca un regal esplèndid: la posada en escena de "Revolt perillós" el primer gran èxit teatral de l'escriptor anglès J.B. Priestley en el ja llunyà 1932.

Es tracta d'una mostra excel·lent del teatre de smoking com a vitrina elegant que oculta els drames personals interns; amb pocs personatges, rigurosa unitat d'espai i de temps, i una acció ininterrompuda que és una contínua capsa de sorpreses. Priestley va estrenar en aquesta obra la seva original tècnica escènica que després desenvoluparia amb més profunditat conceptual a "Truca un inspector" i "El temps i els Con-

vay". Una tècnica basada en el joc del que és i del que podia ser, en el descobriment de les veritats ocultes en cada un dels personatges de la ficció, i cocatenades les unes amb les altres, de forma que el desenvolupament dels diàlegs desvetlli l'accentuat atractiu del suspens. Cenyint-nos a "Revolt perillós", l'esclat dramàtic sorgeix i s'estén en progressió a partir d'un fet insignificant i fortuït. un fet al qual l'autor ens reconduïx al final, amb l'atrevida innovació de repetir la llarga primera escena de l'obra, aparentment banal, fins arribar a la bifurcació on es posa en evidència la facilitat amb què el drama podia haver deixat d'afloiar i seguís hipòcritament soterrat a les consciències de cadascun dels protagonistes.

La posada en escena és extraordinària. S'hi ha fugit de la fictí-

cia frontalitat enfocada a la platea a través de la quarta paret invisible. Les figures es mouen amb la lògica d'un espai realment quadrat, insolidàries respecte a l'espectador. Els set personatges, sense cap lideratge entre ells, són servits per altres tants intèrprets que s'emmotllen com un guant al conjunt i que quan l'acció ho reclama tenen el seu protagonisme i el serveixen en

la mesura precisa per no desentonar. Diguem-ne els noms, per l'ordre en què figuren al programa imprès: Josep Pont, Pepita Alguersuari, Montserrat Vidal, Joan Vives, Fanny Bulló, Jaume Bernet i Rosa Mª Aymamí.

El traductor, Jordi Voltas, va encertar el nivell i el to requerits pel context.

